

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 2273
Tarih: 04.01.2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye'de medyanın cinsiyetçi yaklaşımı ve dili hakkında bir araştırma yapılması, bu cinsiyetçi yaklaşımın doğurduğu sonuçların incelenmesi, medyada cinsiyetçiliğin ortadan kaldırılması ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması için medyada alınabilecek tedbirlerin ortaya konması amacıyla anayasanın 98.ve içtüzüğün 104.ve 105.maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ederiz.

Ayla AKAT

Batman Milletvekili

GEREKÇE

Medyanın iletişim araçlarını yaygın kullanarak, toplumun kültürel ve sosyal yapısını derinden etkilediği, bireylerin düşünce ve davranışlarına büyük etkide bulunduğu gözle görülür bir gerçektir. Medyanın toplumsal sorunların çözümünde ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasında pozitif bir rol oynaması gerekmektedir. Ne yazık ki medya bu aşamada;şiddeti, cinsiyetçiliği ve milliyetçiliği körükleyen bir dil kullanmaktadır.

Medyadaki cinsiyetçilik, kadın yaşamını olumsuz etkilemekte, medya ile kadın ilişkisinin toplumsal cinsiyet eşitliği açısından ele alınmasını zorunlu kılmaktadır. Türkiye her ne kadar kadın erkek eşitliğinde uluslararası yasal doküman olan “ Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi” ne (CEDAW) 1985 yılında taraf olmuş olsa da medyada yaygın olan cinsiyetçi yaklaşımlardan uzaklaşamamıştır.

Kadının Statüsü Müdürlüğü’nün raporlarına göre, televizyon programlarında kadınlar en çok “anne” olarak, daha sonra “cinsel nesne” olarak ,son olarak ta “eş” olarak ele alınmaktadırlar. İncelenen çoğu haber yazısında da kadına yönelik şiddetin toplumsal bir sorun olarak değil bireysel, adli bir olay olarak sunulduğu görülmektedir. Diğer yandan medyanın cinsiyetçi dilinin, medyadaki hakim erkek egemen sistemden kaynaklı olduğu aşıkardır. Hal böyle iken, yazılı ve görsel basında topluma sunulan kadın figürleri de fiziksel ve cinsel özellikleri ön plana çıkartılmış, beden bir tüketim malzemesi haline getirilmiş şekliyle yer almaktadır. Medyadaki kadının bu temsil biçimi, kadının diğer özelliklerini yok saydığı için kadını erkeğe oranla güçsüz kılmaktadır. Medyadaki erkek imajları ise ağırlıklı olarak güçlü,aktif,bağımsız ve cinsel olarak kendine güvenen karakterlerdir.

Türkiye İstatistik Kurumu’nun (TÜİK) 2011 yılına ilişkin hazırladığı Medya İstatistikleri’ verilerine göre, Türkiye’de 2011 yılında 6 bin 778 gazete ve dergi yayımlanmıştır. Araştırmada, Türkiye’de medya çalışanlarının arasında kadın sayısının azlığı dikkat çekmektedir. İstatistiklere göre gazete ve dergilerde 2011 yılı kasım ayı itibariyle toplam 64 bin 793 kişi çalışmaktadır. Bu çalışanlardan sadece 19 bin 135’i kadındır.

Bilge Kadın Araştırma Merkezi (BİLKA) tarafından medya sektöründe çalışan 156 kadın ile yapılan araştırmada, ilginç sonuçlar ortaya çıkmıştır. Örneğin kadınlara yöneltilen “Medya sektöründen memnun musunuz?” sorusuna kadınların yüzde 57’si “memnunum” yanıtını, “Çalıştığınız kurumdan memnun musunuz?” sorusuna ise kadınların sadece yüzde 17’si

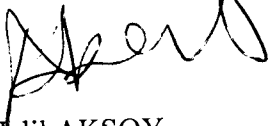
olumlu yanıt vermiştir. Bu sonuç, kadın çalışanların mesleklerine olan sevgileri nedeniyle çalıştıkları kurumu sevmeseler bile kurumda çalışmaya devam ettiklerini göstermektedir.

Ataerkil sistemin kendisini her gün yeniden ürettiği alanlardan biri de medyadır. Medya aracılığıyla, bu kültür tüm toplumsal yapılara nüfuz ettirilmektedir. Kadının iş dünyasındaki yerine dair ise kadına uygun görülen ve kabul görmüş meslekler çerçevesinde yer verilirken, bunun dışında mesleği olan kadınlar marjinalleştirilmektedir. Ortaya konulan araştırma oranları medya sektöründe çalışan kadın sayısı ile medyada işlenen cinsiyetçi politikalar arasındaki ters orantıyı göstermektedir. Bu nedenle medyada cinsiyetçi yaklaşımların araştırılması, ayrıntılı olarak bu konuda çalışan kadın kuruluşlarıyla birlikte konunun incelenmesi, bu yaklaşımın doğurduğu sonuçların açığa çıkarılması ve medyadaki cinsiyetçi yaklaşımın engellenmesi için gerekli tedbirlerin alınarak yasal ve fiili düzenlemelerin yapılması için bir meclis araştırma komisyonunun kurulmasını önermekteyiz.

1. Pervin BULDAN
BDP Iğdır Milletvekili

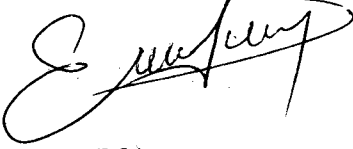
3. Sırrı SAKIK
BDP Muş Milletvekili

5. Halil AKSOY
BDP Ağrı Milletvekili

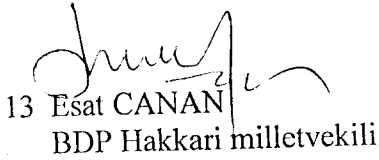
7. Hasip KAPLAN
BDP Şırnak Milletvekili

9. Emine AYNA
BDP Diyarbakır Milletvekili

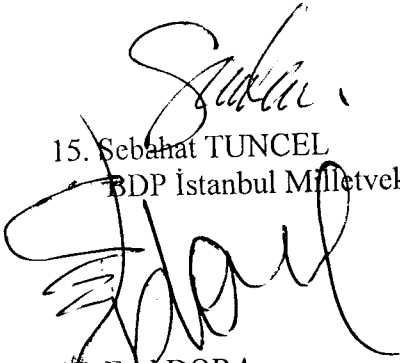

11. Altan TAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

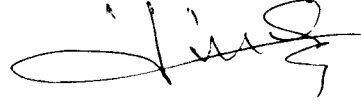
13. Esat CANAN
BDP Hakkari milletvekili

15. Sebahat TUNCEL
BDP İstanbul Milletvekili

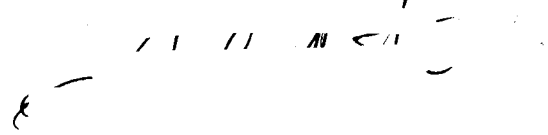

17. Erbi DORA
BDP Mardin milletvekili

2. İdris BALUKEN
BDP Bingöl Milletvekili

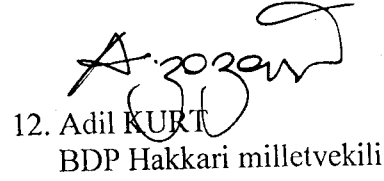
4. Murat BOZLAK
BDP Adana Milletvekili

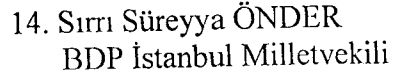
8. Hüsamettin ZENDERLİOĞLU
BDP Bitlis Milletvekili

10. Nursel AYDOĞAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

12. Adil KURT
BDP Hakkari milletvekili

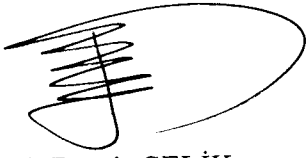

14. Sırrı Süreyya ÖNDER
BDP İstanbul Milletvekili

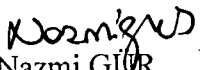
16. Mülkiye BİRTANE
BDP Kars milletvekili

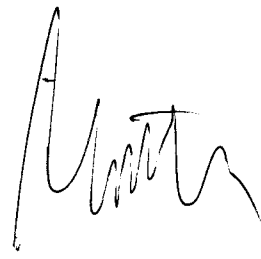

18. Ertuğrul KÜRKÇÜ
BDP Mersin Milletvekili

19. Demir ÇELİK
BDP Muş Milletvekili

21. Nazmi GÜR
BDP Van Milletvekili

20. İbrahim BİNİCİ
BDP Şanlıurfa Milletvekili

22. Özdağ ÜÇER
BDP Van Milletvekili